

Потята шинка, хліб, овечий сир
Й волове око, мов яйце, з-під льоду
Напівобчищене, що кинув ледар
Із осудом: “Буття не перший сорт!”

П'ять персиків, розкритий несесер,
Де срібла тінь, що зазіха на владу.
І колесо, що — вахлярі облуди, —
Відбитки м'яса залишив м'ясар,

Що — мухою — у фартусі — в бурштині.
Порепані три печені каштани
Й горобини в кутастій вазі гілка.

Та у проміжках — сторожко і гулко —
Не присмерку смугастий майонез,
А суть речей, уже без форм і назв.